

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 194 (XXXVIII) — Nr. 714

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 27 august 2026

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
4.690. — Ordin al ministrului educației și cercetării pentru aprobarea Normelor metodologice privind degrevarea de normă didactică de predare și stabilirea obligației de predare a personalului didactic de predare care ocupă funcții de conducere, îndrumare și control în învățământul preuniversitar de stat	2–3
4.806. — Ordin al ministrului educației și cercetării privind acreditarea domeniului de doctorat „Ingineria produselor alimentare” în cadrul Școlii Doctorale Interdisciplinare organizate la Universitatea „Transilvania” din Brașov	4
4.807. — Ordin al ministrului educației și cercetării privind acreditarea domeniului de doctorat „Administrarea afacerilor” în cadrul Școlii Doctorale a Universității din Petroșani	5
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 79 din 22 iunie 2026 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	6–12
ACTE ALE CONSILIILOR PENTRU DEZVOLTARE REGIONALĂ	
2. — Hotărâre privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Consiliului pentru Dezvoltare Regională al Regiunii de Dezvoltare Vest	13–16

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

ORDIN

pentru aprobarea Normelor metodologice privind degrevarea de normă didactică de predare și stabilirea obligației de predare a personalului didactic de predare care ocupă funcții de conducere, îndrumare și control în învățământul preuniversitar de stat

Având în vedere:

— prevederile art. 208 alin. (11) din Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare;

— Referatul de aprobare nr. 2.704/DGMCDRSIP din 13.08.2026 a proiectului de ordin pentru aprobarea Normelor metodologice privind degrevarea de normă didactică de predare și stabilirea obligației de predare a personalului didactic de predare care ocupă funcții de conducere, îndrumare și control în învățământul preuniversitar de stat,

în baza prevederilor art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 731/2024 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației și cercetării emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Normele metodologice privind degrevarea de normă didactică de predare și stabilirea obligației de predare a personalului didactic de predare care ocupă funcții de conducere, îndrumare și control în învățământul preuniversitar de stat, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 4.865/2011 privind aprobarea Normelor metodologice pentru stabilirea obligației didactice de predare a personalului de conducere din inspectoratele școlare, unitățile

de învățământ, unitățile conexe, precum și a personalului de îndrumare și control din inspectoratele școlare și a personalului didactic din casele corpului didactic, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 601 din 25 august 2011, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Direcțiile de specialitate din cadrul Ministerului Educației și Cercetării, inspectoratele școlare și unitățile de învățământ preuniversitar de stat duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației și cercetării,
Mihai Dimian

București, 19 august 2026.
Nr. 4.690.

ANEXĂ

NORME METODOLOGICE

privind degrevarea de normă didactică de predare și stabilirea obligației de predare a personalului didactic de predare care ocupă funcții de conducere, îndrumare și control în învățământul preuniversitar de stat

Art. 1. — Prezentele norme metodologice reglementează degrevarea de normă didactică de predare și stabilirea obligației de predare a personalului didactic de predare care ocupă funcții de conducere, îndrumare și control în învățământul preuniversitar de stat.

Art. 2. — (1) Directorii unităților de educație extrașcolară, centrelor județene de resurse și asistență educațională/Centrului Municipiului București de Resurse și Asistență Educațională, precum și ai centrelor de excelență efectuează 12 ore/săptămână în specializarea/specializările dobândită/dobândite prin studii.

(2) Directorii unităților de învățământ preuniversitar de stat de nivel antepreșcolar, preșcolar, primar, gimnazial, liceal, profesional și postliceal efectuează 10 ore/săptămână în specializarea/specializările dobândită/dobândite prin studii, dacă unitatea de învățământ îndeplinește una dintre următoarele condiții:

- a) are cel puțin 25 de formațiuni de studiu;
- b) are între 10 și 24 de formațiuni de studiu și cel puțin 10 clase din învățământul primar și/sau grupe din învățământul antepreșcolar/preșcolar;
- c) are cel puțin 5 structuri școlare arondate;

d) are cel puțin 20 de formațiuni de studiu, precum și internat și/sau cantină;

e) are cel puțin 4 niveluri de școlarizare dintre următoarele: antepreșcolar, preșcolar, primar, gimnazial, liceal, profesional, postliceal, dar nu mai puțin de 16 formațiuni de studiu;

f) este unitate de învățământ special cu cel puțin 16 formațiuni de studiu.

(3) Directorii unităților de învățământ care îndeplinesc una dintre condițiile prevăzute la alin. (2) efectuează 8 ore/săptămână în specializarea/specializările dobândită/dobândite prin studii, dacă unitatea de învățământ îndeplinește suplimentar una dintre următoarele condiții:

- a) are cel puțin 1.000 de elevi, preșcolari și/sau antepreșcolari;
- b) are cel puțin 500 de preșcolari și/sau antepreșcolari;
- c) are cel puțin 400 de antepreșcolari;
- d) are cel puțin 600 de elevi, în cazul unităților de învățământ postliceal;

e) are cel puțin 200 de elevi și/sau preșcolari, în cazul unităților de învățământ special.

(4) Directorii unităților de învățământ preuniversitar de stat de nivel antepreșcolar, preșcolar, primar, gimnazial, liceal, profesional și postliceal care funcționează cu peste 100 de elevi,

preșcolari și/sau antepreșcolari, dar care nu se încadrează în prevederile alin. (2) și (3) efectuează 14 ore/săptămână în specializarea/specializările dobândită/dobândite prin studii.

(5) Directorii unităților de învățământ preuniversitar de stat care funcționează cu un număr mai mic sau egal cu 100 de elevi, preșcolari și/sau antepreșcolari efectuează integral norma didactică de predare.

(6) Directorii adjuncți ai unităților de educație extrașcolară și ai centrelor județene de resurse și asistență educațională/Centrului Municipiului București de Resurse și Asistență Educațională, precum și directorii adjuncți ai unităților de învățământ preuniversitar de stat de nivel primar, gimnazial, liceal, profesional sau postliceal efectuează 12 ore/săptămână în specializarea/specializările dobândită/dobândite prin studii.

(7) Personalul didactic de predare care ocupă funcții de conducere în inspectoratele școlare efectuează 6 ore/săptămână în specializarea/specializările dobândită/dobândite prin studii.

(8) Personalul didactic de predare care ocupă funcții de îndrumare și control în inspectoratele școlare sau funcții de conducere în casele corpului didactic efectuează 8 ore/săptămână în specializarea/specializările dobândită/dobândite prin studii.

Art. 3. — (1) În vederea participării la procesul de monitorizare și evaluare a calității sistemului de învățământ, federațiile sindicale reprezentative la nivel de sector de negociere colectivă învățământ preuniversitar desemnează persoanele care beneficiază de degrevare parțială, în limita a maximum 90 de norme/posturi didactice la nivel național.

(2) Atribuțiile persoanelor prevăzute la alin. (1) sunt următoarele:

a) participarea în grupuri de lucru pentru elaborarea proiectelor de acte normative și/sau administrative cu caracter normativ în domeniul învățământului preuniversitar;

b) participarea la activități de monitorizare privind activitățile de mobilitate a personalului didactic de predare din învățământul preuniversitar;

c) participarea la activități de monitorizare privind organizarea și desfășurarea concursurilor de ocupare a posturilor didactice/catedrelor vacante/rezervate în învățământul preuniversitar;

d) participarea la activități de monitorizare privind organizarea și desfășurarea concursurilor de acordare a gradăției de merit în învățământul preuniversitar;

e) participarea la activități de monitorizare privind organizarea și desfășurarea concursurilor pentru ocuparea funcțiilor de conducere din instituțiile sau din unitățile de învățământ preuniversitar;

f) participarea în calitate de observatori în consiliile de administrație ale unităților de învățământ, unităților de educație extrașcolară și inspectoratelor școlare;

g) participarea în comisii de dialog social, comisii paritare, comisii tehnice, la nivel local, județean, regional sau național;

h) participarea la negocierea contractului colectiv de muncă, la toate nivelurile;

i) participarea în comitetele locale de dezvoltare a parteneriatului social;

j) participarea la lucrările comisiilor de cercetare a presupuselor abateri disciplinare săvârșite de salariații membri de sindicat din unitățile de învățământ preuniversitar;

k) participarea la ședințele/instruirile cu personalul de conducere, îndrumare și control, personalul didactic sau personalul administrativ din învățământul preuniversitar;

l) participarea, cu statut de observator, la activitățile de evaluare externă, în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a unităților de învățământ preuniversitar.

(3) Persoanele prevăzute la alin. (1), care beneficiază de degrevare parțială, pot desfășura una sau mai multe din activitățile prevăzute la alin. (2), iar, în vederea verificării și monitorizării modului de îndeplinire a acestor activități, au obligația de a depune lunar un raport de activitate la organizația sindicală ai cărei membri sunt, afiliată la una dintre federațiile

sindicale reprezentative la nivel de sector de negociere colectivă învățământ preuniversitar.

(4) Semestrial, președinții organizațiilor sindicale existente la nivelul județului/municipiului București, prevăzute la alin. (3), depun la inspectoratele școlare un raport de monitorizare care să exprime, la nivel județean/al municipiului București, modul de îndeplinire a atribuțiilor prevăzute la alin. (2).

(5) Președinții federațiilor sindicale reprezentative la nivel de sector de negociere colectivă învățământ preuniversitar depun semestrial, la Unitatea de Politici Publice „România Educată” din cadrul Ministerului Educației și Cercetării, rapoarte de monitorizare care să exprime, la nivel național, modul de îndeplinire a atribuțiilor prevăzute la alin. (2).

(6) Lista nominală a persoanelor prevăzute la alin. (1) și obligația de predare pentru fiecare persoană se aprobă prin ordin al ministrului educației și cercetării.

Art. 4. — Inspectoratele școlare au obligația de a monitoriza aplicarea prevederilor prezentelor norme metodologice.

Art. 5. — (1) Personalul didactic de predare care ocupă funcții de conducere, îndrumare și control în învățământul preuniversitar de stat poate solicita, în scris, inspectoratului școlar efectuarea integrală a normei didactice de predare, conform specializării/specializărilor dobândite prin studii.

(2) Personalul didactic de predare aflat în funcții de conducere în inspectoratele școlare sau în casele corpului didactic, personalul didactic de predare aflat în funcții de îndrumare și control în învățământul preuniversitar de stat, precum și directorii unităților de învățământ preuniversitar de stat de nivel antepreșcolar și/sau preșcolar cu minimum 15 grupe și minimum 5 structuri arundate sau minimum 5 locații situate la adrese diferite, ale căror studii nu permit desfășurarea obligației de predare stabilite conform prezentelor norme metodologice, efectuează activități reglementate prin procedură aprobată de secretarul de stat care coordonează învățământul preuniversitar din cadrul Ministerului Educației și Cercetării.

(3) Directorii unităților de învățământ preuniversitar de stat care nu se încadrează în condițiile prevăzute la alin. (2) și directorii adjuncți ale căror studii nu permit desfășurarea obligației de predare stabilite conform prezentelor norme metodologice efectuează integral norma didactică de predare, conform specializării/specializărilor dobândite prin studii.

(4) Personalul didactic de predare aflat în funcții de conducere, îndrumare și control în învățământul preuniversitar de stat, titular pe posturi de profesor-consilier școlar, profesor-logoped, profesor-psihopedagog, profesor-psiholog sau profesor itinerant și de sprijin, poate desfășura numărul de ore/săptămână pentru asigurarea obligației de predare prevăzute în prezentele norme metodologice și din norma didactică de predare aferentă unui astfel de post.

Art. 6. — (1) Personalul didactic de predare care ocupă funcții de conducere, îndrumare și control în învățământul preuniversitar de stat nu poate desfășura activități didactice de predare remunerate prin plată cu ora sau cumul.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în unități de învățământ preuniversitar de nivel primar sau gimnazial din mediul rural situate în zone izolate, în absența personalului didactic calificat, consiliul de administrație al inspectoratului școlar poate aproba desfășurarea de către personalul de conducere de activități didactice în regim de plată cu ora, doar la discipline pentru care acesta are calificarea necesară.

Art. 7. — În cuprinsul prezentelor norme metodologice, începând cu data reorganizării inspectoratelor școlare și înființării Centrului Național de Formare și Dezvoltare în Cariera Didactică:

a) denumirea „inspectoratul școlar județean/Inspectoratul Școlar al Municipiului București” se va citi „direcția județeană de învățământ preuniversitar/Direcția Municipiului București de Învățământ Preuniversitar”;

b) denumirea „casa corpului didactic” se va citi „centrul pentru cariera didactică”.

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

O R D I N**privind acreditarea domeniului de doctorat
„Ingineria produselor alimentare” în cadrul Școlii Doctorale
Interdisciplinare organizate la Universitatea „Transilvania”
din Brașov**

În conformitate cu prevederile:

— art. 30 alin. (1) și (3), art. 61 și ale art. 240 alin. (2) din Legea învățământului superior nr. 199/2023, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Ordinului ministrului educației nr. 3.020/2024 pentru aprobarea Regulamentului-cadru privind studiile universitare de doctorat, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordinului ministrului educației nr. 3.651/2021 privind aprobarea Metodologiei de evaluare a studiilor universitare de doctorat și a sistemelor de criterii, standarde și indicatori de performanță utilizați în evaluare;

— Ordinului ministrului educației nr. 5.980/2021 privind menținerea acreditării Universității „Transilvania” din Brașov în vederea organizării programelor de studii universitare de doctorat,

luând în considerare Hotărârea Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Superior (ARACIS) nr. 224/H din 29.07.2026, înregistrată la Ministerul Educației și Cercetării cu nr. 614/E/DGIU din 31.07.2026, prin care se înaintează rezoluția acestuia cu privire la acreditarea domeniului de doctorat „Ingineria produselor alimentare” în cadrul Școlii Doctorale Interdisciplinare organizate la Universitatea „Transilvania” din Brașov,

în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 731/2024 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației și cercetării emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă acreditarea domeniului de studii universitare de doctorat „Ingineria produselor alimentare” care se organizează în cadrul Școlii Doctorale Interdisciplinare din Universitatea „Transilvania” din Brașov.

Art. 2. — Direcția generală învățământ universitar din cadrul Ministerului Educației și Cercetării și instituția organizatoare de studii universitare de doctorat — Universitatea „Transilvania” din Brașov vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației și cercetării,
Mihai Dimian

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

O R D I N
privind acreditarea domeniului de doctorat
„Administrarea afacerilor” în cadrul Școlii Doctorale
a Universității din Petroșani

În conformitate cu prevederile:

— art. 30 alin. (1) și (3), art. 61 și ale art. 240 alin. (2) din Legea învățământului superior nr. 199/2023, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Ordinului ministrului educației nr. 3.020/2024 pentru aprobarea Regulamentului-cadru privind studiile universitare de doctorat, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordinului ministrului educației nr. 3.651/2021 privind aprobarea Metodologiei de evaluare a studiilor universitare de doctorat și a sistemelor de criterii, standarde și indicatori de performanță utilizați în evaluare;

— Ordinului ministrului educației nr. 5.985/2021 privind menținerea acreditării Universității din Petroșani în vederea organizării programelor de studii universitare de doctorat,

luând în considerare Hotărârea Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Superior (ARACIS) nr. 224/H din 29.07.2026, înregistrată la Ministerul Educației și Cercetării cu nr. 614/E/DGIU din 31.07.2026, prin care se înaintează rezoluția acestuia cu privire la acreditarea domeniului de doctorat „Administrarea afacerilor” în cadrul Școlii Doctorale a Universității din Petroșani, organizată la Universitatea din Petroșani,

în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 731/2024 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației și cercetării emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă acreditarea domeniului de studii universitare de doctorat „Administrarea afacerilor” care se organizează în cadrul Școlii Doctorale a Universității din Petroșani.

Art. 2. — Direcția generală învățământ universitar din cadrul Ministerului Educației și Cercetării și instituția organizatoare de studii universitare de doctorat — Universitatea din Petroșani vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației și cercetării,
Mihai Dimian

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 79

din 22 iunie 2026

Dosar nr. 719/1/2026

Mariana Constantinescu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Adina Georgeta Ponea	— pentru președintele Secției I civile
Adina Oana Surdu	— președintele Secției a II-a civile
Elena Diana Tămagă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Denisa Livia Băldean	— judecător la Secția I civilă
Daniel Marian Drăghici	— judecător la Secția I civilă
Cristina Dobrescu	— judecător la Secția I civilă
Dorina Zeca	— judecător la Secția I civilă
Mariana Hortolomei	— judecător la Secția I civilă
Mihaela Mîneran	— judecător la Secția a II-a civilă
Petronela Iulia Nițu	— judecător la Secția a II-a civilă
Mirela Polițeanu	— judecător la Secția a II-a civilă
Valentina Vrabie	— judecător la Secția a II-a civilă
Marcela Marta Iacob	— judecător la Secția a II-a civilă
Veronica Dumitrache	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Carmen Maria Ilie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Claudiu Iulian Răpeanu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Andreea Bercaru	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Emilia Lenuța Panțuru	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, investit cu soluționarea Dosarului nr. 719/1/2026, este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna Raluca Emilia Leote, magistrat-asistent în cadrul Secțiilor Unite, desemnat în temeiul art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 4.996/101/2023.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, care a fost comunicat părților. Acestea au formulat câte un punct de vedere la raport.

6. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

7. Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal a dispus, prin Încheierea din 19 februarie 2026, în Dosarul nr. 4.996/101/2023, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024*), în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă Hotărârea Guvernului nr. 582/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor art. 3¹ alin. (2), (3) și (8), art. 3³ și 3⁴ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare a continuat sau nu să producă efecte juridice după intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare?

II. Normele legale incidente

8. Hotărârea Guvernului nr. 582/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor art. 3¹ alin. (2), (3) și (8), art. 3³ și 3⁴ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare (*Hotărârea Guvernului nr. 582/2016*)

III. Expunerea succintă a procesului

9. Prin Cererea de chemare în judecată, înregistrată cu nr. 4.996/101/2023, pe rolul Tribunalului Gorj — Secția de contencios administrativ și fiscal, reclamantul Z.C., în contradictoriu cu pârâta Universitatea din București, a solicitat să se constate nulitatea absolută a Metodologiei privind

stabilirea tarifelor orare și a modalităților de plată pentru activitățile desfășurate în regim de plată cu ora (aprobată de Senatul Universității din București la 21.09.2016) și a Deciziei nr. x din 10.01.2018 privind stabilirea tarifelor orare brute pentru remunerarea activităților didactice desfășurate în regim de plată cu ora începând cu data de 1.01.2018 (aprobată de Consiliul de administrație al Universității din București la 10.01.2018), la data de 26 septembrie 2018, când a fost încheiat Contractul individual de muncă pentru activitățile desfășurate în regim de plată cu ora nr. z/26.09.2018, în anul universitar 2018/2019.

10. Prin Sentința nr. 740 din 13 noiembrie 2024, pronunțată de Tribunalul Gorj în Dosarul nr. 4.996/101/2023, a fost admisă cererea de chemare în judecată formulată de reclamant în contradictoriu cu pârâta Universitatea din București. Au fost anulate Metodologia privind stabilirea tarifelor orare și a modalităților de plată pentru activitățile desfășurate în regim de plată cu ora, aprobată la data de 21.09.2016, precum și Decizia nr. x din 10.01.2018.

11. Împotriva acestei sentințe a formulat recurs pârâta, prin care a susținut, printre altele, subsumat motivului de recurs prevăzut de art. 488 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă, faptul că, prin art. VI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016*), cu începere din 1 august 2016 au fost abrogate prevederile Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, cu modificările ulterioare.

12. Prin urmare, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016 a adăugat la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015*) art. 3³ alin. (1), care prevedea că: „Prin excepție de la prevederile art. 2 alin. (2), începând cu luna august 2016, salariile personalului prevăzut în anexa nr. 2 se stabilesc potrivit prezentului articol.”

13. Art. 3⁵ din același act normativ prevedea că: „În aplicarea art. 3¹ alin. (2), (3) și (8), art. 3³ și 3⁴, pentru personalul didactic și didactic auxiliar din învățământ, Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice va elabora, în termen de 60 de zile de la publicarea prezentei ordonanțe de urgență, norme metodologice care vor fi aprobate prin hotărâre a Guvernului.”

14. Prin Hotărârea Guvernului nr. 582/2016, modificată și completată prin Hotărârea Guvernului nr. 935/2016, au fost aprobate normele metodologice de aplicare a prevederilor art. 3¹ alin. (2), (3) și (8), art. 3³ și 3⁴ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015.

15. Prin Legea nr. 250/2016, în vigoare de la 24 decembrie 2016, a fost aprobată cu modificări și completări Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016. În acest context, art. 3⁴ alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, introdus prin Legea nr. 250/2016, se referă la majorarea salariului de bază aferent lunii decembrie 2016, care se regăsește în anexa nr. 2¹, astfel că în decembrie 2016 personalul didactic ar fi beneficiat de salariile de bază din anexa nr. 2¹, și nu de salariile de bază din anexa nr. 2 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016, așa cum prevedea acest act normativ începând din august 2016.

16. A concluzionat că instanța a procedat la o greșită corelare, interpretare și aplicare a prevederilor legale, considerând că dispozițiile metodologiei contravin dispozițiilor actelor normative de nivel superior (Legea educației naționale nr. 1/2011, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016, Hotărârea Guvernului nr. 582/2016), în sensul că pârâta s-ar fi raportat la salarii de bază ale funcțiilor didactice inferioare celor stabilite prin art. 3³ și anexa nr. 2 pct. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, modificată de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016, și art. 21 alin. (1) și (2) și art. 26 alin. (3) din normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 582/2016.

17. Recurenta-pârâta a mai învederat că, deși la data de 1 iulie 2017 a intrat în vigoare Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare (*Legea-cadru nr. 153/2017*), aceasta s-a aplicat etapizat, așa cum s-a prevăzut prin art. 38 și 39 din această lege, care reprezintă norme tranzitorii, menite să reglementeze problematica drepturilor salariale ale personalului bugetar între momentul intrării în vigoare a legii și cel al aplicării sale depline, anul 2022.

18. Din cuprinsul prevederilor art. 38 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 rezultă că pentru intervalul 1.07.2017-31.12.2017 nu se aplică prevederile specifice care reglementează salarizarea, cuprinse în anexele la Legea-cadru nr. 153/2017, drepturile salariale menținându-se în plată la nivelul acordat pentru luna iunie 2017, în condiții identice de funcție și de desfășurare a activității, iar etapele temporale apar descrise în alin. (2)-(6).

19. Astfel, pentru intervalul iulie 2017-decembrie 2017, cuantumul brut al salariului de bază pentru personalul din învățământ este cel aferent lunii iunie 2017 (potrivit art. 38 din Legea-cadru nr. 153/2017), care este, la rândul său, cel din luna februarie 2017 (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative). A apreciat, totodată, că acest cuantum brut al salariului de bază din luna februarie 2017 este același cu cel corespunzător lunii decembrie 2016, făcând trimitere la cele statuate prin Decizia nr. 41 din 4 iunie 2018 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial a României, Partea I, nr. 819 din 25 septembrie 2018, pronunțată în interpretarea și aplicarea prevederilor art. 3³ și art. 3⁴ alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015.

20. Așadar, a susținut că concluzia instanței de fond, potrivit căreia la 1.07.2017 și-au încetat efectele juridice atât Hotărârea Guvernului nr. 582/2016, cât și metodologia contestată, nu poate sta la baza unei soluții de anulare a Deciziei nr. x din 10.01.2018.

21. Distinct, cu privire la cuantumul remunerației pentru sistemul de plată cu ora și la modul concret de calcul al acesteia, recurenta-pârâta a susținut, în primul rând, că acestea sunt elemente care țin de autonomia universitară și, în al doilea rând, că Hotărârea Guvernului nr. 582/2016 a continuat să se aplice și după data de 1.07.2017 pentru a se evita „vidul legislativ” care s-a creat în materia salarizării, generat de inexistența unui act normativ/act administrativ cu caracter normativ în vigoare care să reglementeze modul de calcul al drepturilor salariale ale personalului didactic universitar salarizat prin plată cu ora.

22. A considerat astfel că dispozițiile art. 26 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 582/2016 au ultraactivat, textul art. 38

și 39 din Legea-cadru nr. 153/2017 prevăzând expres ultraactivitatea normei vechi. Prin urmare, a concluzionat că și după data de 1.07.2017 s-a menținut competența Consiliului de administrație al Universității din București de stabilire a tarifului pentru plata cu ora, așa încât prevederile Deciziei nr. x din 10.01.2018 nu sunt nelegale.

23. Prin întâmpinare, intimatul-reclamant a solicitat respingerea recursului ca nefondat, apreciind că, la elaborarea metodologiei, Senatul Universității din București nu a respectat dispozițiile art. 327 din Legea educației naționale nr. 1/2011, stabilind salarii de bază ale funcțiilor didactice mai mici decât cele stabilite atât prin pct. 4 din anexa nr. 2 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, cât și față de cele stabilite prin pct. 2 din anexa nr. 2 la normele metodologice de aplicare a prevederilor art. 3¹ alin. (2), (3) și (8), art. 3³ și 3⁴ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015.

24. Totodată, a punctat că nu a existat niciun „vid legislativ” în privința salarizării personalului didactic universitar în regim de plată cu ora, după cum reiese atât din dispozițiile Legii nr. 1/2011, Hotărârii Guvernului nr. 38/2017 pentru aplicarea prevederilor art. 3⁴ alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, cât și ale Legii-cadru nr. 153/2017, ale căror prevederi trebuie aplicate deopotrivă atât pentru salarizarea personalului didactic salarizat la norma de bază, cât și pentru salarizarea personalului didactic în regim de plată cu ora, evident cu diferențierile specifice prevăzute de aceste legi.

25. La termenul de judecată din 27 noiembrie 2025, intimatul-reclamant a depus o cerere de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, în vederea lămuririi următoarelor chestiuni de drept:

— dacă Hotărârea Guvernului nr. 582/2016 a continuat sau nu să producă efecte juridice după intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017?

— dacă, după intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017, consiliile de administrație ale universităților au mai avut sau nu competența să stabilească tarifele pentru orele didactice prestate în sistem de plată cu ora, în temeiul art. 26 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 582/2016?

26. Solicitarea a fost pusă în dezbateră părților la termenul din 5 februarie 2026.

IV. Motivele reținute de titularul sesizării cu privire la admisibilitatea cererii

27. Instanța de trimitere a apreciat că sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile îndeplinește condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) raportat la art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

28. În ceea ce privește existența unei chestiuni de drept, a reținut că și această condiție este îndeplinită, deoarece problema de drept semnalată privește condițiile legale de stabilire a tarifelor orare brute pentru remunerarea activităților didactice desfășurate în regim de plată cu ora, în învățământul universitar, după intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017.

29. S-a apreciat că dificultatea interpretării privește ipoteza dacă Hotărârea Guvernului nr. 582/2016 a continuat sau nu să producă efecte juridice după intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017, în condițiile în care nu a fost abrogată expres de către emitent, iar Legea-cadru nr. 153/2017 conține dispoziții tranzitorii.

30. Astfel, a precizat autoarea sesizării că prevederile în baza cărora au fost emise normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 582/2016 au fost abrogate de dispozițiile art. 44 alin. (1) pct. 23 din Legea-cadru nr. 153/2017. Față de prevederile art. 4 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 privind

normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative a relevat faptul că s-ar putea aprecia că Hotărârea Guvernului nr. 582/2016 a încetat să mai producă efecte de la data de 1 iulie 2017.

31. Cu toate acestea, a indicat că art. 38 din Legea-cadru nr. 153/2017 cuprinde dispoziții prin care se determină în mod specific aplicarea etapizată a legii, prezentând conținutul acestui text normativ.

32. Astfel, față de dispozițiile art. 38 a reținut că salariile stabilite în conformitate cu art. I, I¹, I² și III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016 au fost menținute în plată la data intrării în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017, chiar dacă art. 44 a abrogat aceste dispoziții legale.

33. A constatat că această măsură de politică fiscal-bugetară a fost menținută și în continuare, prin acte normative succesive, care au prevăzut menținerea cuantumului salariilor de bază sau indemnizațiilor de încadrare stabilite pentru luna decembrie a anului anterior.

34. Totodată, a reținut că problema de drept prezintă legătură cu modul de soluționare a cauzei deduse judecății, întrucât, în funcție de stabilirea dacă Hotărârea Guvernului nr. 582/2016 a mai produs efecte juridice după intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017 și, implicit, Consiliul de administrație al Universității din București a mai avut competența după acest moment să stabilească tarifele pentru orele didactice prestate în sistem de plată cu ora, instanța va putea dezlega raportul juridic litigios și va stabili în ce măsură actele administrative contestate au fost emise legal sau nu.

35. În ceea ce privește cea de-a doua întrebare formulată de către intimatul-reclamant, respectiv „Dacă după intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017, consiliile de administrație ale universităților au mai avut sau nu competența să stabilească tarifele pentru orele didactice prestate în sistem de plată cu ora, în temeiul art. 26 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 582/2016”, instanța de trimitere nu a dispus sesizarea instanței supreme, apreciind că lămurirea acestei chestiuni decurge din răspunsul la prima întrebare.

V. Punctul de vedere al completului care a formulat sesizarea

36. Având în vedere situația de fapt din cauza de față și motivele de recurs, autoarea sesizării a apreciat că exprimarea unui punct de vedere asupra problemei de drept ar echivala cu antepunerea asupra soluției din cauză, motiv pentru care a precizat că nu va exprima un punct de vedere.

VI. Punctul de vedere al părților

37. Părțile au formulat puncte de vedere privind admisibilitatea sesizării instanței supreme cu chestiunea de drept prezentată la paragraful 7 din prezenta decizie.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale

38. La solicitarea instanței supreme, instanțele judecătorești naționale au comunicat, în majoritate, faptul că nu au identificat practică judiciară relevantă cu privire la problema de drept ce formează obiectul sesizării, trimițând un număr redus de hotărâri judecătorești în litigii care nu sunt similare, ci au ca obiect plata gradației de merit în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 582/2016, după intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017. Au fost înaintate opinii teoretice care conturează existența a două orientări contrare, însă studiul argumentelor conduce la concluzia că sunt fundamentate pe premise diferite.

39. Într-o primă opinie, majoritară (Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a Tribunalului București, tribunalele Teleorman, Iași, Vaslui, Brașov, Curtea de Apel Brașov), s-a apreciat că, după data intrării în vigoare a Legii-cadru

nr. 153/2017, Hotărârea Guvernului nr. 582/2016 nu a mai constituit izvor de drept pentru stabilirea drepturilor salariale, eventualele situații juridice ulterioare fiind guvernate exclusiv de dispozițiile noii legi. În susținerea opiniei exprimate s-a arătat că Legea-cadru nr. 153/2017 reprezintă un act normativ cu forță juridică superioară unei hotărâri a Guvernului și instituie un cadru unitar, complet și de sine stătător în materia salarizării. Aceasta a urmărit înlocuirea sistemului anterior, caracterizat prin reglementări fragmentare, inclusiv hotărâri ale Guvernului, precum Hotărârea Guvernului nr. 582/2016, care stabileau drepturi salariale punctuale.

40. Totodată, s-a subliniat că Legea-cadru nr. 153/2017 nu a operat doar o modificare parțială, ci a instituit un nou regim juridic al salarizării. Astfel, potrivit principiului *lex posterior derogat legi priori*, actul normativ ulterior, cu forță juridică superioară, înlătură aplicarea actului normativ anterior contrar.

41. În acest sens au fost indicate hotărâri judecătorești având ca obiect plata gradăției de merit.

42. Într-o a doua opinie (Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale din cadrul Tribunalului București, tribunalele Giurgiu, Ialomița, Ilfov) s-a apreciat că Hotărârea Guvernului nr. 582/2016 a continuat să producă efecte juridice după intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017, cu privire la modalitatea de stabilire a salariilor care au fost menținute în plată la data intrării în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017.

43. În argumentare s-a subliniat că prevederile în baza cărora au fost emise normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 582/2016 au fost abrogate de art. 44 alin. (1) pct. din 23 din Legea-cadru nr. 153/2017. Însă art. 38 din Legea-cadru nr. 153/2017 a prevăzut că legea se aplică etapizat, începând cu data de 1 iulie 2017, salariile stabilite în conformitate cu dispozițiile art. I, I¹, I² și III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016 fiind menținute în plată la data intrării în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017, chiar dacă art. 44 a abrogat aceste dispoziții legale.

VIII. Jurisprudența Curții Constituționale și a Înaltei Curți de Casație și Justiție

44. În mecanismele de unificare a practicii judiciare au fost identificate următoarele decizii ce pot prezenta relevanță în cauză: Decizia nr. 41 din 4 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 819 din 25 septembrie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept; Decizia nr. 64 din 26 octombrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 18 ianuarie 2021, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept; Decizia nr. 41 din 14 octombrie 2019, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 21 din 14 ianuarie 2020.

IX. Raportul asupra chestiunii de drept

45. Judecătorii-raportori au apreciat că sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile este inadmisibilă, întrucât nu sunt îndeplinite toate condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

X. Înalta Curte de Casație și Justiție

Asupra admisibilității sesizării

46. Admisibilitatea sesizării va fi circumscrisă atât condițiilor speciale instituite prin art. 1 și 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, cât și celor ce decurg din cuprinsul art. 519 și 520 din Codul de procedură civilă, a căror incidență este atrasă ca efect al normei de trimitere din art. 4 al ordonanței

de urgență la prevederile Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu ale cărei dispoziții arată că se completează.

47. În lumina acestor dispoziții legale, condițiile de admisibilitate a unei sesizări formulate în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 sunt circumscrise următoarelor elemente:

- (i) existența unei cauze în curs de judecată, care să privească fie stabilirea și/sau plata drepturilor salariale/de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal, fie stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului plătit din fonduri publice, indiferent de natura și obiectul proceselor, de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze;
- (ii) instanța care sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție să judece cauza în primă instanță sau în calea de atac;
- (iii) existența unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei;
- (iv) chestiunea de drept să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

48. Evaluând elementele sesizării, în scopul de a stabili dacă sunt întrunite toate condițiile anterior enunțate, se constată următoarele:

— instanța de trimitere a fost investită cu soluționarea unui litigiu care se înscrie în domeniul de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, astfel cum este acesta descris prin art. 1 alin. (1) din actul normativ menționat, titularul cererii de chemare în judecată făcând parte din categoria personalului încadrat în familia ocupațională de funcții bugetare „Învățământ”, iar litigiul vizează anularea unor acte administrative privind stabilirea tarifelor orare pentru remunerarea activităților didactice desfășurate în regim de plată cu ora în învățământul universitar;

— cauza se află în curs de soluționare pe rolul Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal, în virtutea competenței legale conturate prin dispozițiile art. 10 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 raportat la art. 96 pct. 3 din Codul de procedură civilă;

— la momentul formulării sesizării, chestiunea de drept invocată nu forma obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și nici al unei statuări anterioare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

49. În ceea ce privește condiția existenței unei chestiuni de drept de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei, într-o jurisprudență constantă, instanța supremă a subliniat că această cerință instituie o dublă condiționare: pe de o parte, trebuie să existe o chestiune de drept veritabilă și, pe de altă parte, trebuie să fie stabilită dependența necesară între dezlegarea chestiunii de drept identificate și soluționarea cauzei pe fond (Decizia nr. 52 din 21 octombrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1316 din 24 decembrie 2024, paragrafele 62-63; Decizia nr. 96 din 25 noiembrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 36 din 16 ianuarie 2025, paragraful 53).

50. Pentru a se putea discuta de existența unei chestiuni de drept veritabile este necesar ca problema de drept antamată să necesite cu pregnanță a fi lămurită, să prezinte o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu a chestiunii de drept și al înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecătii (Decizia nr. 70 din 23 octombrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1112 din 11 decembrie 2023, paragrafele 41 și 42).

51. Jurisprudența consolidată în legătură cu această condiție de admisibilitate este de actualitate și după intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, dat fiind că în preambulul acestei ordonanțe de urgență s-a ținut seama de „faptul că măsurile legislative propuse pot influența pozitiv activitatea instanțelor judecătorești, în condițiile în care, încă dintr-o etapă incipientă, s-ar asigura clarificarea unor chestiuni dificile de drept” (Decizia nr. 61 din 28 octombrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1274 din 18 decembrie 2024, paragraful 60; Decizia nr. 71 din 11 noiembrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1330 din 31 decembrie 2024, paragrafele 61-63).

52. Ca atare, rămân valabile statuările obligatorii conturate în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, sesizat în temeiul art. 519-521 din Codul de procedură civilă, prin care s-a stabilit că nu se verifică condiția unei chestiuni de drept reale, dificile, în următoarele cazuri: (i) claritatea normei, când aplicarea corectă a dreptului se impune într-un mod atât de evident, încât nu lasă loc de îndoială cu privire la modul de soluționare a întrebării adresate; (ii) când se solicită instanței supreme determinarea chiar a normei juridice aplicabile unui raport juridic, atribut ce intră și trebuie să rămână în sfera de competență a instanței de judecată; (iii) când chestiunea de drept a cărei dezlegare se solicită și-a clarificat înțelesul în practica judiciară, din hotărârile cercetate rezultând că normele de drept în discuție au primit, într-o majoritate covârșitoare, aceeași interpretare; (iv) când, pe calea hotărârii prealabile, se solicită completarea legii; (v) când se solicită lămurirea unor aspecte ce se regăsesc tranșate în jurisprudența constantă și clară a Curții de Justiție a Uniunii Europene, a Curții Europene a Drepturilor Omului, a Curții Constituționale ori a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

53. Prin raportare la aceste exigențe se constată că sesizarea formulată nu întrunește condiția de admisibilitate subsumată cerinței ca aceasta să privească o „chestiune de drept” reală, dificilă, generată de nevoia lămuririi sensului și înțelesului unei norme de drept imperfecte, lacunare sau neclare, aptă să devină sursă a unor interpretări divergente și, pe cale de consecință, a unei jurisprudențe neunitare.

54. Astfel, instanța de trimitere nu invocă o chestiune de interpretare a legii, ci solicită o îndrumare pentru a gestiona soluționarea cauzei, un răspuns la întrebarea: „Dacă Hotărârea Guvernului nr. 582/2016 a continuat sau nu să producă efecte juridice după intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017?”

55. Verificarea atentă a încheierii de sesizare și a înscrisurilor anexate acesteia relevă faptul că scopul întrebării este, în realitate, lămurirea modalității de stabilire a drepturilor salariale pentru personalul didactic din învățământ cu ocazia trecerii de la vechiul cadru legal în materie de salarizare la cel reglementat prin Legea-cadru nr. 153/2017, pentru a se determina legalitatea/nelegalitatea actelor administrative de stabilire a tarifelor orare pentru remunerarea activităților didactice desfășurate în regim de plată cu ora în învățământul universitar,

în raport cu actele normative de nivel superior și cu evoluția salariului de bază al funcției didactice.

56. Or, instanța de trimitere este cea care trebuie să stabilească norma de drept aplicabilă raportului juridic dedus judecătii, prin raportare la principiile aplicării în timp a normelor juridice, la ierarhia actelor normative și la conținutul concret al reglementărilor succesive, operațiune pe care nu o poate delega, pe calea întrebării prealabile, instanței supreme.

57. Este de reținut că mecanismul hotărârii preliminare nu poate fi deturnat de la rațiunea reglementării lui, aceea a asigurării unor dezlegări în drept de principiu, iar nu a subrogării în atribuțiile jurisdicționale ale instanței de judecată. O interpretare contrară ar rezuma rolul instanțelor de drept comun la o simplă și mecanică activitate „de trimitere” și de „preluare” apoi, în hotărârile acestora, a dezlegărilor date în mecanismul hotărârii prealabile, în timp ce Înaltei Curți i-ar atribui funcții similare instanței care judecă prin delegare.

58. Astfel, operațiunile de identificare, interpretare și aplicare a textelor de lege circumstanțelor care caracterizează fiecare litigiu, deci de realizare a raționamentului judiciar, rămân în atributul exclusiv al instanței investite cu soluționarea litigiului, neputând fi transferate completului constituit pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile.

59. Din această perspectivă, sesizarea nu poate primi o dezlegare pe fond, câtă vreme se tinde la o „delegare” a funcției jurisdicționale a instanței de trimitere (aceea de a aplica dreptul faptelor deduse judecătii) către instanța supremă, îndrituită legal doar să dea dezlegări de principiu asupra unor veritabile chestiuni de drept, iar nu să confirme norma de drept incidentă raportului juridic litigios.

60. În același cadru al analizei prealabile asupra îndeplinirii condițiilor de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 este de reținut și caracterul deficitar al sesizării, în raport cu împrejurarea că instanța de trimitere se rezumă la o simplă prezentare a dispozițiilor legale referitoare la stabilirea drepturilor salariale pentru personalul didactic din învățământ, fără a exprima în mod real care este pragul de dificultate al întrebării și în ce măsură aceasta depășește obligația instanței de a interpreta și aplica legea în cadrul soluționării unui litigiu.

61. Expunerea unei simple dileme a instanței cu privire la efectele Hotărârii Guvernului nr. 582/2016 după intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017, „în condițiile în care aceasta nu a fost abrogată expres de către emitent, iar Legea-cadru nr. 153/2017 conține dispoziții tranzitorii”, nu reprezintă o motivare a îndeplinirii condiției de admisibilitate referitoare la existența chestiunii de drept reale și dificile.

62. Natura imperativă a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție prin mecanismul prevăzut de art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 trebuie înțeleasă ca obligând instanța care judecă procesul să ceară instanței supreme rezolvarea de principiu a chestiunii de drept ivite, atunci când verifică și constată, în urma propriei analize, că aceasta este una veritabilă. Caracterul complex sau, după caz, precar al reglementării, de natură a conduce, în final, la interpretări diferite, precum și dificultatea completului în a-și însuși o anumită interpretare trebuie să fie evidențiate în încheierea de sesizare, a cărei motivare se impune a fi aptă să releve reflecția asupra diferitelor variante de interpretare posibile, cu argumentele aferente, și de o manieră în care să se întrevadă explicit dificultatea întrebării.

63. Or, titularul sesizării nu respectă nici din punct de vedere formal condițiile de declanșare a mecanismului de unificare a

practicii judiciare în chestiunea în legătură cu care se susține că necesită interpretare, omițând a semnaliza complexitatea, dualitatea sau precaritatea textelor de lege, fie prin raportare la anumite tendințe jurisprudențiale, fie prin dezvoltarea unui punct de vedere argumentat, astfel că rezultă cu evidență că sesizarea formulată în cauză nu întrunește condiția de admisibilitate de a privi o chestiune de drept care să fie reală, dificilă, generată de nevoia lămuririi sensului și înțelesului unei norme de drept imperfecte, lacunare sau neclare.

64. Această exigență legală, subsumată condiției privind incidența unei chestiuni de drept veritabile, a fost în mod constant subliniată în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, considerându-se că revine instanței de trimitere obligația identificării în concret a chestiunii de drept care necesită interpretare, exprimarea punctului de vedere al instanței de trimitere contribuind astfel la a se stabili dacă problema de drept cu privire la care i se solicită instanței supreme să o dezlege este una reală (Decizia nr. 2 din 22 ianuarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 178 din 26 februarie 2018, paragrafele 61-64; Decizia nr. 70 din 23 octombrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1112 din 11 decembrie 2023, paragrafele 48-49).

65. Pe de altă parte, evaluarea dificultății chestiunii de drept nu poate fi disociată de existența unor dezlegări anterioare date de instanța supremă în mecanismele de unificare a practicii judiciare în cazul unor chestiuni de drept asemănătoare, de natură a oferi instanțelor naționale repere interpretative — inclusiv prin considerentele cu caracter de principiu — pentru soluționarea cauzelor cu care au fost investite. Chiar și în ipoteza pronunțării unor soluții de inadmisibilitate, aceste decizii beneficiază, ca orice act jurisdicțional, de efectul autorității de lucru judecat atașat considerentelor care sprijină și explicitează soluția inadmisibilității sesizării (Decizia nr. 2 din 8 februarie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 342 din 5 aprilie 2021, paragraful 39).

66. Examenul deciziilor interpretative pronunțate în mecanismele de unificare a practicii judiciare în legătură cu chestiuni de drept similare relevă că instanța supremă a oferit deja suficiente repere pentru interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor legale referitoare la personalul încadrat în familia ocupațională de funcții bugetare „Învățământ”, care se impun a fi respectate și valorificate de către instanța de trimitere în cauza cu care aceasta a fost investită, aplicarea concretă și efectivă a legii constituind atributul constituțional exclusiv al acesteia din urmă.

67. În acest context, în ceea ce privește regimul juridic al salarizării personalului din învățământ anterior intrării în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017 a fost pronunțată Decizia nr. 41 din 4 iunie 2018 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, relevanță prezentând considerentele de la paragrafele 70-81.

68. De asemenea, în ceea ce privește modalitatea de stabilire a drepturilor salariale pentru personalul didactic din învățământ cu ocazia trecerii de la vechiul cadru legal în materie de salarizare la cel reglementat prin Legea-cadru nr. 153/2017 a fost pronunțată Decizia nr. 64 din 26 octombrie 2020 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, semnificative fiind considerentele de la paragrafele 87, 88, 94, 104-106.

69. Referindu-se la alte elemente salariale ale personalului din învățământ, distincte de salariul de bază, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor

chestiuni de drept a statuat asupra noului regim juridic al salarizării instituit prin Legea-cadru nr. 153/2017 în cuprinsul considerentelor de la paragrafele 42-44 din Decizia nr. 41 din 14 octombrie 2019, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

70. În concluzie, chiar dacă nu a fost dezlegată explicit o chestiune identică celei ce face obiectul sesizării de față, dezlegările anterioare au relevanță pentru condiția de admisibilitate a existenței unei chestiuni de drept veritabile. Judecătorul cauzei este cel chemat să rezolve posibile dificultăți de interpretare ori de corelare a unor norme juridice, fie ele neclare ori incomplete, folosind metodele de interpretare a legii, în acord cu principiile de drept, cu statuările doctrinare și cele jurisprudențiale în materie, atât timp cât interpretarea legii substanțiale și a celei de procedură reprezintă o etapă distinctă și absolut necesară în procesul de aplicare a dreptului la o situație de fapt concretă.

71. Aceasta întrucât interpretarea și aplicarea legii, în circumstanțele specifice fiecărei cauze, sunt competențe care aparțin instanței de judecată investite și reprezintă o obligație ridicată la rang de principiu fundamental, ce își găsește consacrarea în prevederile art. 5 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

72. Este de remarcat și faptul că un criteriu esențial pentru testarea dificultății chestiunii de drept este aptitudinea acesteia de a genera interpretări multiple, materializate într-o incipientă practică neunitară identificată la nivelul instanțelor judecătorești sau/și opinii teoretice divergente.

73. Instanțele naționale nu au identificat jurisprudență cu privire la chestiunea de drept ce face obiectul sesizării, iar în urma verificării opiniilor exprimate la nivel teoretic se evidențiază faptul că acestea nu sunt în realitate divergente, întrucât se referă la chestiuni diferite: prima opinie evidențiază abrogarea dispozițiilor legale care stabileau anumite drepturi salariale punctuale, distincte de salariul de bază, odată cu noul regim juridic al salarizării instituit prin Legea-cadru nr. 153/2017, iar a doua opinie evidențiază evoluția salariului de bază al funcției didactice anterior și ulterior intrării în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017, subliniind voința legiuitorului de a menține efectele unor dispoziții normative cu privire la acest aspect. Or, cele două chestiuni sunt distincte și au făcut obiectul analizei instanței supreme în jurisprudența indicată anterior.

74. Cu referire la cel de-al doilea aspect, care impune ca soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată să depindă de chestiunea de drept a cărei lămurire se cere, în jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept s-a statuat că această cerință trebuie raportată, în mod necesar, la limitele investiției instanței de trimitere, ceea ce presupune ca problema de drept cu a cărei dezlegare de principiu este investită instanța supremă să fie direct incidentă pentru soluționarea cauzei cu care instanța de trimitere a fost sesizată (Decizia nr. 55 din 18 septembrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 971 din 26 octombrie 2023, paragrafele 94-95; Decizia nr. 62 din 17 octombrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1173 din 7 decembrie 2022, paragraful 84).

75. Cu alte cuvinte, hotărârea prealabilă trebuie să fie de natură a produce un efect concret asupra soluției ce urmează a fi pronunțată de către instanța de trimitere, cerința pertinentei fiind expresia utilității pe care rezolvarea de principiu a chestiunii de drept invocate trebuie să o aibă în cadrul soluționării litigiului.

76. Ca atare, spre deosebire de recursul în interesul legii, pe calea căruia se rezolvă o problemă de drept controversată, într-o manieră abstractă și generală, în cazul hotărârii prealabile, dezlegarea unei chestiuni de drept este una punctuală, adecvată circumstanțelor speței (Decizia nr. 46 din 19 septembrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1021 din 20 octombrie 2022, paragraful 52).

77. În prezenta cauză se apreciază că maniera deficitară în care a fost formulată sesizarea nu permite concluzia îndeplinirii cerinței analizate, întrucât instanța de trimitere nu a identificat în ce măsură chestiunea de drept ce formează obiectul sesizării are aptitudinea de a determina soluționarea pe fond a cauzei, respectiv rezolvarea raportului de drept dedus judecării, susținând doar că „în funcție de stabilirea dacă Hotărârea Guvernului nr. 582/2016 a mai produs efecte juridice după intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017 (...) instanța va putea dezlega raportul juridic litigios și va stabili în ce măsură actele administrative contestate au fost emise legal sau nu”.

78. Se reține că, prin neîndeplinirea obligației legale de a-și exprima punctul de vedere asupra problemei de drept supuse dezlegării, autorul sesizării nu numai că nu a relevat dificultatea chestiunii de drept evocate și aptitudinea acesteia de a determina soluționarea pe fond a cauzei, ca elemente subsumate admisibilității, ci a deturnat mecanismul de unificare de la scopul pentru care a fost instituit de legiuitor.

79. Scopul procedurii este acela de a stabili un dialog între instanța supremă și completele de judecată, indiferent cui i-ar fi aparținut inițiativa semnalării chestiunii de drept în discuție, atâta vreme cât părțile nu au acces la acest mecanism procesual. Așadar, completul de judecată este cel obligat a demonstra că

îi este necesară o dezlegare de principiu a unor dispoziții legale care sunt neclare, lacunare sau de o complexitate deosebită și care pot primi interpretări diferite, neputându-se limita doar la preluarea argumentelor părților și la simpla invocare a unor lămuriri suplimentare.

80. În jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept (Decizia nr. 9 din 20 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 246 din 10 aprilie 2017, paragrafele 62 și 65) s-a reținut că „problema eficienței sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție (...), reclamă (...) o chestiune juridică reală, care ridică probleme de interpretare a unor dispoziții legale imperfecte, lacunare ori contradictorii ce necesită rezolvarea de principiu a chestiunii de drept în procedura hotărârii prealabile, și nu realizarea unor operațiuni de interpretare și aplicare a unui text de lege în raport cu circumstanțele particulare ce caracterizează fiecare litigiu. (...) Cum interpretarea normelor de către judecător implică tocmai acel procedeu logico-judiciar de stabilire a conținutului și sensului acestor norme, chestiunea de drept trebuie să suscite serioase dificultăți care ar împiedica pronunțarea soluției și nu simple obstacole care ar putea fi înlăturate printr-o reflexie mai aprofundată a judecătorului cauzei (...)”.

81. Or, chiar încheierii de sesizare îi lipsește această „reflexie mai aprofundată a judecătorului cauzei”. Modalitatea ambiguă de formulare a sesizării lasă să se întrevadă faptul că se transferă către instanța supremă identificarea problemei de drept care prezintă relevanță pentru soluționarea cauzei, ceea ce este inadmisibil, întrucât intervenția instanței supreme nu se poate transforma într-un mecanism indirect de suprimare a rolului instanței legal investite cu soluționarea unei cauze.

82. În considerarea tuturor argumentelor expuse, constatând că nu este îndeplinită cerința de admisibilitate vizând existența unei veritabile probleme de drept, susceptibilă să dea naștere unor interpretări diferite, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată, având un grad de dificultate care să justifice pronunțarea unei hotărâri prealabile în condițiile art. 519 și 520 din Codul de procedură civilă și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, prin care Înalta Curte de Casație și Justiție să dea o rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată, în temeiul art. 521 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 4.996/101/2023 în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

Dacă Hotărârea Guvernului nr. 582/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor art. 3¹ alin. (2), (3) și (8), art. 3³ și 3⁴ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare a continuat sau nu să producă efecte juridice după intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare?

Obligatorie, potrivit art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 22 iunie 2026.

Pentru judecător **Mariana Constantinescu**,
vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție

la data pronunțării deciziei,
eliberat din funcție prin pensionare,
semnează președintele în funcție,
judecător **Lia Savonea**

Magistrat-asistent,
Raluca Emilia Leote

ACTE ALE CONSILIILOR PENTRU DEZVOLTARE REGIONALĂ

CONSILIUL PENTRU DEZVOLTARE REGIONALĂ AL REGIUNII DE DEZVOLTARE VEST

HOTĂRÂRE

privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Consiliului pentru Dezvoltare Regională al Regiunii de Dezvoltare Vest

În temeiul prevederilor art. 7 alin. (2) lit. l) din Legea nr. 315/2004 privind dezvoltarea regională în România, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 10 alin. (1) din Regulamentul-cadru de organizare și funcționare a consiliilor pentru dezvoltare regională, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.256/2004, și ale art. 10 alin. (1) lit. m) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului pentru Dezvoltare Regională al Regiunii de Dezvoltare Vest,

având în vedere Hotărârea CDR Vest nr. 10/2004 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Consiliului pentru Dezvoltare Regională al Regiunii de Dezvoltare Vest,

analizând propunerea privind actualizarea Regulamentului de organizare și funcționare a Consiliului pentru Dezvoltare Regională al Regiunii de Dezvoltare Vest,

în conformitate cu prevederile art. 6 alin. (5) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului pentru Dezvoltare Regională al Regiunii de Dezvoltare Vest,

Consiliul pentru Dezvoltare Regională al Regiunii de Dezvoltare Vest hotărăște:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului pentru Dezvoltare Regională al Regiunii de Dezvoltare Vest, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului pentru Dezvoltare Regională al Regiunii de Dezvoltare Vest, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 107 din 2 februarie 2005, se abrogă.

Art. 3. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 4. — Prezenta hotărâre se comunică:

— membrilor Consiliului pentru Dezvoltare Regională al Regiunii Vest;

— Agenției pentru Dezvoltare Regională a Regiunii Vest;

— Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, în calitate de Secretariat al Consiliului Național pentru Dezvoltare Regională.

Președintele Consiliului pentru Dezvoltare Regională al Regiunii de Dezvoltare Vest,
Laurențiu Nistor

Văliug, 23 iulie 2026.

Nr. 2.

ANEXĂ

REGULAMENTUL

de organizare și funcționare a Consiliului pentru Dezvoltare Regională al Regiunii de Dezvoltare Vest

CAPITOLUL I

Organizarea Consiliului pentru Dezvoltare Regională al Regiunii de Dezvoltare Vest

Art. 1. — (1) Consiliul pentru Dezvoltare Regională al Regiunii de Dezvoltare Vest, denumit în continuare și *Consiliul* sau *CDR Vest*, este organismul regional deliberativ, fără personalitate juridică, constituit în vederea coordonării dezvoltării regionale, a activităților de elaborare și monitorizare ce decurg din politicile de dezvoltare regională, la nivelul regiunii de dezvoltare formate din județele Arad, Timiș, Caraș-Severin, Hunedoara (denumită în continuare *regiunea*).

(2) Consiliul își desfășoară activitatea pe principii parteneriale, în concordanță cu atribuțiile ce îi revin și obiectivele politicii de dezvoltare regională, stabilite prin Legea nr. 315/2004 privind dezvoltarea regională în România, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — (1) CDR Vest este alcătuit din președinții consiliilor județene și din câte un reprezentant al fiecărei categorii de consilii locale, municipale, orașenești și comunale din fiecare județ al regiunii.

(2) Membrii CDR Vest își exercită atribuțiile cu titlu gratuit.

Art. 3. — (1) CDR Vest alege un președinte și un vicepreședinte, care nu pot fi reprezentanți ai aceluiași județ; aceste funcții sunt îndeplinite, prin rotație, pentru câte un mandat de un an, de către președinții consiliilor județene. Președintele și vicepreședintele aflați în exercițiul mandatului își continuă exercitarea atribuțiilor până la realizarea rotației și alegerea noilor titulari, potrivit prevederilor prezentului regulament.

(2) În cazul în care președintele nu își poate îndeplini atribuțiile, acestea vor fi preluate de drept și integral de către vicepreședinte.

(3) În cazul în care nici președintele și nici vicepreședintele nu pot fi prezenți la ședință, ședința va fi amânată, iar hotărârile înscrise pe ordinea de zi pot fi adoptate prin procedură scrisă.

Art. 4. — Secretariatul CDR Vest este constituit în cadrul Agenției pentru Dezvoltare Regională a Regiunii Vest și este asigurat prin personal specializat din cadrul agenției.

Art. 5. — (1) La fiecare reuniune a Consiliului participă de drept directorul Agenției pentru Dezvoltare Regională a Regiunii Vest.

(2) Prefecții județelor care intră în componența regiunii de dezvoltare, la invitația președintelui CDR Vest, pot participa fără drept de vot la lucrările Consiliului pentru dezvoltare regională.

(3) În funcție de problematica supusă dezbaterii, la lucrările CDR Vest pot participa, în calitate de invitați, fără drept de vot, și alți reprezentanți ai consiliilor locale, municipale, orașenești și comunale, ai instituțiilor și organizațiilor cu atribuții în domeniul dezvoltării regionale, reprezentanți desemnați de organizațiile patronale și sindicale reprezentative la nivel național, precum și reprezentanți ai societății civile; aceștia pot face propuneri pentru ordinea de zi pe care Consiliul pentru dezvoltare regională le poate dezbate și supune la vot.

(4) La fiecare reuniune a CDR Vest, precum și în cadrul fiecărei proceduri scrise, membrii sau înlocuitorii acestora, precum și invitații la reuniune semnează o declarație de confidențialitate și imparțialitate.

(5) Conform prevederilor art. 7 alin. (2) lit. c), d) și m) din Legea nr. 315/2004, cu modificările și completările ulterioare, în cadrul Consiliului se supun spre avizare și aprobare exclusiv proiectele/contractele care necesită cofinanțare din Fondul pentru dezvoltare regională. Nu sunt supuse avizării/aprobării de către Consiliu proiectele și contractele finanțate din fonduri externe nerambursabile.

(6) În cazul în care un membru al Consiliului sau înlocuitorul acestuia este și reprezentantul unei autorități publice care a depus spre aprobare un proiect în vederea cofinanțării din Fondul pentru dezvoltare regională ori se află într-o situație potențial generatoare de conflict de interese, aceasta informează Consiliul și se va abține de la exercitarea dreptului de vot.

(7) Atunci când se supune spre aprobare Consiliului o listă de proiecte, votul va fi exprimat pentru fiecare proiect în parte, cu respectarea prevederilor legale în vigoare privind conflictul de interese.

(8) Nerespectarea prevederilor legale în vigoare privind conflictul de interese, precum și a obligațiilor asumate prin declarațiile de confidențialitate și imparțialitate atrage răspunderea membrilor Consiliului, a înlocuitorilor acestora și/sau a invitaților la reuniunile Consiliului și se sancționează conform dispozițiilor legale în vigoare.

CAPITOLUL II

Funcționarea Consiliului pentru Dezvoltare Regională al Regiunii de Dezvoltare Vest

Art. 6. — (1) Reuniunile CDR Vest se pot desfășura numai în prezența a cel puțin jumătate plus unu din numărul membrilor ce îl constituie și cu condiția reprezentării tuturor județelor din cadrul regiunii.

(2) Dacă la o ședință a Consiliului nu sunt întrunite condițiile de participare prevăzute la alin. (1), aceasta se amână, urmând să fie convocată o nouă ședință în termen de 15 zile. Ședința convocată în urma unei amânări se desfășoară chiar dacă nu întrunește condițiile prevăzute la alin. (1), iar hotărârile adoptate de Consiliu în cadrul acestei ședințe sunt obligatorii.

(3) Membrii CDR Vest care nu pot participa din motive obiective la reuniunile acestuia pot desemna, prin mandat scris, un înlocuitor, care poate fi vicepreședintele consiliului județean sau viceprimarul, după caz.

(4) Mandatul scris privind numirea unui înlocuitor la ședința Consiliului cuprinde și motivarea neparticipării la ședința Consiliului, se depune și se înregistrează, cel târziu în ziua reuniunii, înaintea acesteia, la secretariatul Consiliului din cadrul Agenției pentru Dezvoltare Regională a Regiunii Vest.

(5) În exercitarea atribuțiilor ce îi revin, CDR Vest adoptă hotărâri prin consens. Dacă acesta nu se realizează, hotărârile vor fi luate prin vot cu majoritatea simplă a membrilor prezenți. În caz de paritate, votul președintelui este decisiv.

(6) Hotărârile adoptate se comunică instituției naționale cu atribuții în domeniul dezvoltării regionale, membrilor Consiliului, precum și altor instituții interesate, menționate în cadrul hotărârii

de către secretariatul CDR Vest, în termen de 15 zile lucrătoare de la data adoptării.

Art. 7. — (1) CDR Vest se întrunește în ședințe ordinare, de regulă, trimestrial, și în ședințe extraordinare, ori de câte ori situația o impune, în ambele cazuri la convocarea președintelui sau, în absența acestuia, a vicepreședintelui.

(2) În cazuri deosebite, ședințele extraordinare ale CDR Vest se pot organiza la solicitarea unei treimi din numărul total al membrilor Consiliului, a directorului Agenției pentru Dezvoltare Regională a Regiunii Vest, precum și la cererea Consiliului Național pentru Dezvoltare Regională.

(3) CDR Vest poate adopta hotărâri și prin procedură scrisă.

(4) Acordul membrilor CDR Vest privind adoptarea hotărârilor prin procedură scrisă se transmite de către aceștia, în format electronic, pe adresa secretariatului constituit la nivelul Agenției pentru Dezvoltare Regională a Regiunii Vest, care centralizează acordurile primite și le transmite pe adresa președintelui și a vicepreședintelui CDR Vest.

(5) Hotărârile se consideră aprobate în procedură scrisă, dacă acordul este dat de majoritatea simplă a membrilor CDR Vest, în termen de 5 zile lucrătoare de la data primirii propunerii de hotărâre. În caz de paritate, acordul președintelui CDR Vest este decisiv.

(6) În textul fiecărei hotărâri adoptate prin procedură scrisă conform alin. (3)-(5) se specifică modalitatea de adoptare a acesteia.

(7) Hotărârile adoptate prin procedură scrisă se comunică de către secretariatul CDR Vest, în decurs de 5 zile lucrătoare de la data adoptării acestora, instituțiilor și persoanelor prevăzute la art. 6 alin. (6).

Art. 8. — (1) Convocarea și transmiterea invitațiilor la ședințele CDR Vest se fac în scris de către secretariatul Consiliului, cu cel puțin 7 zile calendaristice înainte de data desfășurării reuniunii. În mod obligatoriu acestea conțin următoarele informații: tipul ședinței, ziua, data, ora de începere și locul de desfășurare a ședinței, ordinea de zi, precum și adresa site-ului unde pot fi obținute informații privind propunerea pentru ordinea de zi și alte materiale privind reuniunea.

(2) Propunerea pentru ordinea de zi a ședinței CDR Vest și, după caz, materialele care urmează a fi supuse dezbaterii se publică prin grija secretariatului Consiliului pe platforma dedicată CDR Vest, cu cel puțin 5 zile înainte de data ședinței. Totodată, membrii CDR Vest primesc prin e-mail o informare privind accesul la platforma pe care pot fi consultate materialele și informațiile privind reuniunea respectivă.

(3) Propunerea pentru ordinea de zi a ședinței CDR Vest și, după caz, materialele care urmează a fi supuse dezbaterii se publică pe site-ul Agenției pentru Dezvoltare Regională a Regiunii Vest cu cel puțin 5 zile înainte de data ședinței.

Art. 9. — (1) La începutul fiecărei ședințe, președintele Consiliului pentru dezvoltare regională supune la vot ordinea de zi a acesteia, care se aprobă cu votul majorității membrilor prezenți.

(2) Ordinea de zi poate fi completată și cu alte propuneri decât cele comunicate inițial, cu aprobarea a două treimi din numărul membrilor prezenți.

(3) La sfârșitul fiecărei ședințe se stabilește data viitoare ședințe ordinare.

CAPITOLUL III

Atribuțiile Consiliului pentru Dezvoltare Regională al Regiunii de Dezvoltare Vest

Art. 10. — Principalele atribuții ale Consiliului pentru dezvoltare regională sunt:

a) analizează și aprobă strategia și programele de dezvoltare regională;

b) sprijină elaborarea în parteneriat a Planului național de dezvoltare;

c) aprobă proiectele de dezvoltare regională, selecționate la nivel regional, în concordanță cu criteriile, prioritățile și metodologia elaborate de instituția națională cu atribuții în domeniul dezvoltării regionale, împreună cu organismele regionale specializate. Proiectele de dezvoltare regională supuse aprobării Consiliului pentru dezvoltare regională sunt exclusiv proiectele care necesită cofinanțare din Fondul pentru dezvoltare regională. Nu sunt supuse avizării/aprobării de către Consiliul pentru dezvoltare regională proiectele și contractele finanțate din fonduri externe nerambursabile;

d) transmite Consiliului Național pentru Dezvoltare Regională, spre aprobarea finanțării, portofoliul propus de proiecte pentru care se aplică o procedură de selecție la nivel național;

e) aprobă criteriile și prioritățile pentru alocarea și destinațiile resurselor Fondului pentru dezvoltare regională;

f) prezintă Consiliului Național pentru Dezvoltare Regională propuneri privind alocarea de resurse la Fondul pentru dezvoltare regională;

g) urmărește utilizarea fondurilor alocate din Fondul național pentru dezvoltare regională;

h) propune Consiliului Național pentru Dezvoltare Regională cuantumul contribuțiilor anuale, în limita sumelor aprobate prin bugetele județelor, alocate pentru Fondul pentru dezvoltare regională, pentru finanțarea obiectivelor politicilor regionale, precum și destinația și eșalonările de plată ale acestora;

i) comunică consiliilor județene hotărârea privind aprobarea cuantumului sumelor stabilite la nivelul Consiliului Național pentru Dezvoltare Regională reprezentând contribuțiile financiare ale acestora alocate pentru Fondul pentru dezvoltare regională, contribuții care vor fi prevăzute în bugetele anuale proprii ale acestora, în cadrul unei poziții distincte, denumită *Dezvoltare și promovare regională*. Consiliile județene vor adopta hotărâri în aplicarea hotărârilor CDR Vest, în termen de maximum 60 de zile de la primirea comunicării privind cuantumul contribuțiilor anuale stabilite. Contribuțiile anuale vor fi vărsate trimestrial în Fondul pentru dezvoltare regională, administrat de agențiile pentru dezvoltare regională;

j) atrage alte contribuții financiare, locale și regionale, în vederea realizării obiectivelor regionale; sursele atrase se constituie ca venituri la Fondul pentru dezvoltare regională;

k) aprobă rapoartele de activitate semestriale întocmite de Agenția pentru Dezvoltare Regională a Regiunii Vest;

l) coordonează și sprijină dezvoltarea parteneriatelor regionale;

m) elaborează și aprobă regulamentul propriu de funcționare, în conformitate cu Regulamentul-cadru de organizare și funcționare a consiliilor pentru dezvoltare regională, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.256/2004;

n) avizează contractele pentru care este necesară cofinanțarea din Fondul pentru dezvoltare regională, convențiile, acordurile, protocoalele, precum și alte documente similare, încheiate de către agenția pentru dezvoltare regională cu terți în domeniul specific de activitate, inclusiv cu instituțiile similare din cadrul Uniunii Europene, și informează corespunzător Consiliul Național pentru Dezvoltare Regională, cu excepția contractelor cu finanțare din fonduri externe nerambursabile;

o) aprobă statutul de organizare și funcționare a Agenției pentru Dezvoltare Regională a Regiunii Vest, precum și organigrama acesteia;

p) coordonează activitățile de mediatizare la nivel regional a politicilor și obiectivelor de dezvoltare regională, precum și pe cele privind utilizarea, la nivelul regiunii, a fondurilor, asigurând transparența și informarea corectă, rapidă și în timp util a cetățenilor, în special a întreprinzătorilor;

q) aprobă rapoartele care se transmit de către Agenția pentru Dezvoltare Regională a Regiunii Vest instituției naționale cu atribuții în domeniul dezvoltării regionale, privind stadiul, dificultățile de implementare, impactul programelor/proiectelor de dezvoltare regională, precum și măsurile de îmbunătățire propuse;

r) aprobă propunerile anuale ale bugetelor de venituri și cheltuieli ale Agenției pentru Dezvoltare Regională a Regiunii Vest, destinate desfășurării activităților agenției;

s) numește directorul Agenției pentru Dezvoltare Regională a Regiunii Vest, prin concurs, potrivit prevederilor art. 8 alin. (6) din Legea nr. 315/2004, cu modificările și completările ulterioare, și eliberează din funcție directorul Agenției pentru Dezvoltare Regională a Regiunii Vest, după efectuarea cercetării prealabile impuse de Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, (*Codul muncii*) dacă acesta a comis fapte care cad sub incidența dispozițiilor din Codul muncii privind desfacerea contractului individual de muncă, respectând prevederile art. 10 din Hotărârea Guvernului nr. 1.256/2004;

ș) elaborează și aprobă rapoarte semestriale, precum și un raport anual de activitate. Aceste rapoarte se transmit spre informare Consiliului Național pentru Dezvoltare Regională, în maximum 30 de zile de la sfârșitul perioadei menționate;

t) îndeplinește atribuțiile ce îi revin în conformitate cu legislația privind regimul zonelor defavorizate, precum și pe cele care rezultă din alte acte normative în vigoare.

Art. 11. — (1) Președintele CDR Vest are următoarele atribuții principale:

a) convoacă, coordonează pregătirea și conduce ședințele Consiliului pentru dezvoltare regională;

b) aprobă proiectul ordinii de zi, lista cuprinzând invitații, precum și materialele ce urmează să fie transmise cu ocazia convocării ședințelor CDR Vest;

c) semnează hotărârile și procesele-verbale ale ședințelor CDR Vest, rapoartele semestriale, precum și raportul anual de activitate ale acestuia;

d) aprobă modificările la procesele-verbale ale ședințelor, ținând seama de propunerile și observațiile vicepreședintelui, ale membrilor CDR Vest, precum și ale secretariatului acestuia;

e) emite ordine în intervalele dintre ședințe, pentru cazurile de urgență, bine justificate, ordine care urmează a fi supuse aprobării Consiliului prin hotărâre în proxima ședință, și, de asemenea, emite ordine în cazul în care este mandatat în acest sens de Consiliu;

f) reprezintă CDR Vest, împreună cu vicepreședintele, în cadrul Consiliului Național pentru Dezvoltare Regională;

g) reprezintă regiunea și CDR Vest în relațiile cu alte regiuni din țară și din străinătate.

(2) Președintele Consiliului pentru dezvoltare regională îndeplinește și alte atribuții care rezultă din prevederile Legii nr. 315/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 12. — Vicepreședintele CDR Vest are următoarele atribuții:

a) preia, pe bază de mandat scris, semnat de președintele Consiliului pentru dezvoltare regională, atribuțiile acestuia, dacă președintele, din motive justificate, nu le poate îndeplini;

b) participă la organizarea ședințelor Consiliului pentru dezvoltare regională;

c) face observații și propuneri cu privire la conținutul și modul de întocmire a procesului-verbal al ședinței Consiliului;

d) îndeplinește alte atribuții stabilite de Consiliu;

e) reprezintă CDR Vest, împreună cu președintele, în cadrul Consiliului Național pentru Dezvoltare Regională.

Art. 13. — Activitățile principale ale secretariatului CDR Vest sunt:

a) pregătirea documentelor necesare convocării reuniunilor Consiliului;

b) publicarea pe site-ul Agenției pentru Dezvoltare Regională al Regiunii Vest a propunerii pentru ordinea de zi a ședințelor, precum și a materialelor pentru care Consiliul pentru dezvoltare regională hotărăște publicarea;

c) convocarea și transmiterea invitațiilor la ședințele CDR Vest, conform prevederilor art. 7 alin. (1) și (2) și ale art. 8 alin. (1) și (2);

d) întocmirea procesului-verbal al ședințelor Consiliului pentru dezvoltare regională și transmiterea formei finale semnate de președintele CDR Vest membrilor Consiliului; transmiterea hotărârilor CDR Vest membrilor Consiliului, precum și altor instituții menționate în cadrul acestora, în termen de 15 zile lucrătoare de la data la care a avut loc ședința;

e) înregistrarea acordului transmis prin procedură scrisă conform art. 7 alin. (3)-(5) și transmiterea hotărârilor adoptate, în termen de 5 zile lucrătoare de la data aprobării acestora, instituțiilor și persoanelor prevăzute la art. 6 alin. (6);

f) întocmirea procesului-verbal de constatare a îndeplinirii/neîndeplinirii condițiilor pentru adoptarea hotărârilor prin procedură scrisă și transmiterea formei finale semnate de președintele CDR Vest către toți membrii CDR Vest;

g) redactarea rapoartelor semestriale, precum și a raportului anual de activitate ale CDR Vest și transmiterea acestora, după aprobarea lor de către Consiliu, membrilor Consiliului, precum și altor instituții menționate în cadrul acestora, în maximum 30 de zile de la sfârșitul perioadei menționate spre informare, Consiliului Național pentru Dezvoltare Regională;

h) primirea și înregistrarea mandatelor scrise privind numirea unor înlocuitori la ședințele Consiliului pentru dezvoltare regională;

i) asigurarea între ședințe a asistenței de specialitate președintelui și vicepreședintelui CDR Vest;

j) înregistrarea și păstrarea în condiții specifice adecvate a declarațiilor de confidențialitate și imparțialitate și a declarațiilor de confidențialitate date de membrii CDR Vest, conform art. 5 alin. (4);

k) primirea și distribuirea corespondenței destinate CDR Vest;

l) constituirea și păstrarea unui registru de evidență complet privind ședințele și activitățile CDR Vest;

m) asigurarea activităților de registratură și arhivare a documentelor privind activitățile CDR Vest;

n) alte activități care sunt stabilite de către CDR Vest.

CAPITOLUL IV Dispoziții finale

Art. 14. — Membrii Consiliului pentru Dezvoltare Regională Vest își exercită atribuțiile cu titlu gratuit.

Art. 15. — Prezentul regulament de organizare și funcționare a Consiliului pentru Dezvoltare Regională Vest se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, potrivit art. 18 din Legea nr. 315/2004.

Art. 16. — (1) Adoptarea regulamentului de organizare și funcționare a CDR Vest se face cu votul a două treimi din numărul membrilor acestuia și numai în prezența a cel puțin un reprezentant din fiecare județ.

(2) Modificarea regulamentului de organizare și funcționare a CDR Vest se poate face cu votul a două treimi din numărul membrilor acestuia și numai în prezența a cel puțin un reprezentant din fiecare județ.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.
Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

